

Justitsministeren (Zahle): Jeg skal anbefale en Forlængelse af Loven om Betalingshenstand gennem Vedtagelse af det af den højtærede Formand nævnte Lovforslag. Loven af 11. Marts 1933 udløber 11. December Termin 1935, og det foreslaas nu, at den forlænges til 11. December Termin 1936. Samtidig udvides Henstanden til ogsaa at omfatte de Tilfælde, hvor Ejendommen afhændes til Skyldnerens Børn eller Svigerbørn, ligesom der herefter ogsaa kan indrømmes Henstand med Afdrag. Jeg anbefaler det af Folketinget vedtagne Lovforslag til Landstingets Velvilje.

Jelsen Christensen: Jeg kan paa mit Partis Vegne anbefale det foreliggende Lovforslag til hurtig og velvillig Behandling i det høje Ting.

Jeg vil gerne tillade mig at gøre opmærksom paa, at Bestemmelserne i § 2 ikke alene betyder en Lettelse for Debitorerne, men i Virkeligheden ogsaa i mange Tilfælde for Kreditorerne, ikke mindst for Kreditforeninger f. Eks., der i Henhold til de hidtil gældende Bestemmelser var forpligtet til Inddrivelse af Henstandsbeløbene, saa snart Ejendommen overgik til ny Ejer, selv om det var til Børn, Svigerbørn eller Ægtefælle ved Dødsfald o. s. v. Jeg ved, at der er Kreditinstitutter, som har følt sig ret besværet af dette Forhold, og som vil hilse den Ændring, der her foretages, med Tilfredshed.

Der er i § 4, 6te Stykke, en lille Bestemmelse, hvori det staar: „Fra det Tidspunkt, da Henvendelse til Amdsudvalget om Henstand er sket, og indtil Udvalgets Afgørelse er truffet, kan Retsforfølgning ikke indledes eller fortsættes for nogen Fordring, der omfattes af denne Lov, og for hvilken Henstand er begæret.“ Jeg synes, at der her burde have været en Frist med Hensyn til, hvor længe dette Forhold gør sig gældende. Det er der ikke, og jeg kan ikke rigtig huske, om der har været det i tidligere Love; men jeg synes, denne Bestemmelse er noget kategorisk, og at den, som den staar, uden Tidsfrist, maaske kunde misbruges.

Lange: Bestemmelserne i det foreliggende Lovforslags § 2 kan vi give vor Tilslutning. Jeg mener, at disse Bestemmelser er rimelige, og at det er ønskeligt at faa dem gennemført. Derimod er det med Forbavelse, vi har set, at man ønsker at gennemføre Bestemmelser som dem, der findes i § 3 og § 4. Denne Forbavelse er velbegrundet, da saavel den højtærede

Justitsminister som alle Ordførerne for de andre Partier, da vi sidste Gang vedtog en Lov om Betalingshenstand for Ejere af Landbrugs- og Skovejendomme, Fiskere m. fl., udtalte, at det maatte være sidste Gang, man gennemførte en saadan Lov. Jeg mener ogsaa, at det er i allerhøjeste Grad uheldigt, at man skal vedblive med en Lovgivning af denne Art, ikke mindst fordi man endnu ikke har faaet gennemført Bestemmelser, som muliggør en Afvikling af de tidligere Henstandsbeløb. Jeg ved meget vel, at der er en Forskel fra den gældende Lovs Bestemmelser i §§ 3 og 4, idet dette Lovforslag kun gælder Henstand med Afdrag, men ikke desto mindre maa jeg gaa ud fra, at det var Mening, at en saadan Lovgivning ikke blev gennemført, men at man blev staaende ved de Udtalelser, der dengang blev fremsat. Mit Parti kan derfor ikke medvirke til Lovforslagets Gennemførelse.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov for Færøerne om personlig Skat til Amtskommunen.

(Lovforslaget findes i Tillæg C. Sp. 875).

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Justitsministeren (Zahle): Dette Lovforslag er et Led i den Finansplan, som er vedtaget af Lagtinget efter Forhandlinger med Regeringen, og det gaar ud paa at overføre de her nævnte Skatter til Amtskommunen. Det drejer sig om en Indtægtskat paa alle Personer, hvis Skatteindtægt udgør 2000 Kr. eller derover. Skatten begynder med $\frac{3}{4}$ pCt. for 2 000 Kr. og stiger til 3 pCt. for Indtægter over 10 000 Kr. Det tilsigtes gennem denne Skat at tilvejebringe forøgede Indtægter for Færøernes Amtskommune i de 5 Aar, Skatteplanen omfatter, og Skatten antages at ville indbringe ca. 60 000 Kr. aarlig. Dette Lovforslag hører sammen med to andre, der ikke er til Behandling i Dag, men som ligeledes skal tjene til Gennemførelse af den omhandlede Finansplan.